

Thơ Vui

Bao Nhiêu Tuổi Là Già ?

(TH Kiều Hạnh sưu tầm từ liên mạng)

Thất thập xưa khó tìm ra,
Ngày nay thất thập mỗi nhà đều đông.
Ngày xưa thất thập ngồi không,
Ngày nay thất thập còn mong đi làm..
Ngày xưa thất thập lão làng,
Ngày nay thất thập là chàng thanh niên.

Thất thập về nước liên miên,
Các cháu gái nhỏ luân phiên chào mời:
"Mừng anh thăm nước nhà chơi,
Mời anh cắt tóc, thanh thoi gội đầu,
Mời anh trẻ đẹp sang giàu
Đón em qua Mỹ, em hầu hạ anh."

Các bà bảy chục xuân xanh,
Tóc đen, má phấn, xăm vành viền môi.
Bà nào cũng đẹp, cũng tươi,
Lả lướt sành nhảy, nói cười thật duyên.
Các bà dáng dấp dịu hiền,
Các ông say đắm nghiêng nghiêng mắt
nhìn.

Bây giờ tôi vững niềm tin
Trả lời câu hỏi linh tinh ban đầu:
"Tuổi già khởi sự từ đâu ?
Tuổi già khởi sự khi nào ta quên :
Quên chồng, quên vợ, quên tên,
Quên cười, quên bạn, quên mình là ai ?"

Ngày xưa sung sức

(Trích liên mạng)

Ngày xưa sung sức thì nghèo,
Bây giờ rủng rinh thì teo mất rồi.
Ngày xưa sức khỏe tuyệt vời,
Bây giờ nó có đàn hồi nữa đâu.
Ngày xưa sức mạnh như trâu,
Bây giờ công cụ nát nhàu như dưa.
Ngày xưa chẳng kể sớm trưa,
Bây giờ loáng thoáng lưa thưa gọi là...
Ngày xưa như sắt như đồng,
Như đinh đóng cột như rồng phun mưa.
Bây giờ như cải muối dưa,
Mười thang Minh Mạng vẫn chưa ngẩng
đầu.

Trải qua một cuộc bể dâu,
Ôi thời oanh liệt còn đâu nữa mà...
Nay mai về với ông bà,
Nấp sau nải chuối ngấm gà khóa thân!